

Shrnutí

Tato diplomová práce představuje stručné vymezení rozhodčího soudnictví jako způsobu řešení sporů v mezinárodním, především obchodním, styku. Ve svých sedmi kapitolách obsahuje stručný úvod do historie mezinárodního rozhodčího řízení, jeho vymezení oproti jiným formám alternativního řešení sporů či klasické justici, nástin jeho průběhu od úkonů před zahájením řízení až do jeho skončení a rovněž zamyšlení nad jeho výhodami a nevýhodami.

První kapitola této práce se věnuje obecné charakteristice alternativních způsobů řešení sporů, vymezuje jejich vztah k rozhodčímu řízení a obsahuje stručnou charakteristiku jednotlivých typů ADR jakými jsou mediace, konciliace, minitrial atd. Nastiňuje též vývoj rozhodčího řízení, a to především na našem území.

Druhá kapitola je teoretickým úvodem do problematiky rozhodčího řízení. Obsahuje definici pojmu mezinárodního řízení v kontextu základních teoretických doktrín, které definují právní povahu tohoto institutu a judikatury Českého Ústavního soudu a Soudního dvora Evropské unie. Závěrem této kapitoly je pojednáno dělení arbitráže na jednotlivé druhy: na institucionální arbitráž, kde řízení probíhá před stálou rozhodčí institucí a ad hoc arbitráž, kdy se sestavuje rozhodčí tribunál pro řešení konkrétního sporu. Zmíněno je také tzv. on-line rozhodčí řízení jako nový a progresivní způsob vedení rozhodčího řízení.

Třetí kapitola vymezuje právní rámec rozhodčího řízení, a to jak z hlediska národního právního řádu, tak z hlediska norem mezinárodních, bez kterých by bylo fungování systému mezinárodního rozhodčího soudnictví téměř nemyslitelné. Více se tato kapitola věnuje Newyorské úmluvě, která tvoří páteř celého systému.

Čtvrtá kapitola je poměrně podrobně věnována nejdůležitějšímu smluvnímu institutu rozhodčího řízení - rozhodčí smlouvě. Rozhodčí smlouva je dohoda mezi stranami o podřízení již vzniklých nebo budoucích sporů z konkrétního právního vztahu řešení před rozhodčím soudem. Rozhodčí smlouva může účinně delegovat tuto rozhodovací pravomoc pouze za dodržení určitých podmínek. Jednou z těchto podmínek je arbitrabilita sporu v zemi vedení rozhodčího řízení, jejíž problematice se věnuje druhá část této kapitoly.

Kapitola pátá pojednává o průběhu rozhodčího řízení od jeho zahájení až po rozhodnutí v dané věci. Úvodní část kapitoly se pokouší poskytnout odpověď na otázku rozhodného práva, které se bude na předmět sporu aplikovat a procesních pravidel, kterými se bude spor řídit. Druhá část kapitoly pak srovnává průběh rozhodčího řízení podle českých a německých

právních předpisů a rovněž srovnává dílčí aspekty průběhu rozhodčího řízení před Rozhodčím soudem při Hospodářské komoře České republiky a Německým institutem pro rozhodčí řízení.

Kapitola předposlední se věnuje problematice uznání a výkonu rozhodčích nálezů. Větší pozornost je zde kladena na uznání a výkon cizích rozhodčích nálezů, jelikož právě výrazně snadnější mechanismus uznání a výkonu cizích rozhodčích nálezů je dle názoru autorky nejvýznamnější výhodou rozhodčího řízení oproti řízení před klasickými soudy.

Poslední, sedmá, kapitola pak nabízí polemiku nad výhodami a nevýhodami mezinárodní arbitráže. Tuto kapitolu uzavírá dílčí závěr, podle kterého pozitiva tohoto typu řízení jasně převažují nad jeho nevýhodami, což odpovídá i stále narůstající oblibě tohoto typu řešení sporů.